

δὲ κείμενον τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀρσενίου διαφέρει εἰς πολλὰ μέρη ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκδοσιν τοῦ 1521 ἔτους.

(39) — Ἰάνου Λασκάρως τοῦ Ῥυνδακινουῦ ἐπιγράμματα. Iani Lascaris Rhyndaceni Epigrammata. Parisiis, exemplaria prostant apud Iacobum Bogardum, Sub insigni D. Christophori e regione gymnasii Camerarensis, 1542. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ πονήματος τούτου εἶναι ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ συγγραφέως, ὀνόματι Ἄγγελος, ὅστις ἔμεινεν εἰς Παρισίους μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πατρὸς του, τὸ 1584, προσκληθέντος εἰς Ῥώμην παρὰ τοῦ ἀναγορευθέντος Πάπα Παύλου τοῦ Γ'. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Βρονέτου, Manuel, Τόμ. Β'. σ. 325, ἡ ἐκδοσις αὕτη ἐγένετο τὸ 1544 ἔτος. Ὁ αὐτὸς βιβλιογράφος κἀνει μνείαν τῆς τυπώσεως τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων τὸ 1527 ἔτος εἰς 8^{ον} ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Ἰακώβου Τουσίνου edente Iac. Tusano. In chalcographieo Tod. Badii Ascensii in Parrhasiorum academia, ad cal. Tul. 1527. Edit. rare, sans être chère.

(40) — Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν μετὰ εὐπορωτάτου καὶ πάνυ ὠφελίμου πίνακος. Romae 1542—1550. Apud Antonium Bladum Impressorem Cameralem. Τόμ. 4. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τοῦ πάνυ ὠφελίμου πίνακος τούτου εἶναι ὁ ἐκ Κερκύρας Ματθαῖος Δεβάρης. Ὁ δὲ ἐκδότης τῶν παρεκβολῶν εἶναι ὁ Ἰταλὸς Νικόλαος Μαῦωράνος, εἷς τῶν ἀξιωτέρων Ἑλληνιστῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

(41) — Λόγοι διδασκτικοὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν. Ἐν Βενεταίαις. Τύπος Κουνάδου. Venetiis, in aedibus Ioannis Antonii et fratrum de Sabio, 1543. εἰς 8^{ον}.

(42) — Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς τοῦ Πλουτάρχου Ἐγγειρίδιον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν ὑπὸ Νικολάου Σοφιανοῦ Κερκυραίου, καὶ παρ' αὐτοῦ τυπωθὲν ἐν Βενετίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Βαρθολομαίου τοῦ Καλλιγράφου, αἰμῶδ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ β'. εἰς 8^{ον}.

